

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۸/۱۲

احسان الله اریزی

نړیوالی ټولنی

۷۲ برخه

سیمه بیزه ټولنی
اروپا
پنجم څپرکی
سیمه بیزه ټولنی

اروپایی ټولنی

۲-- د آزادي سوداگري اروپايي ټولنه (EFTA) European Free Trade Association د وروسته له دې چې د اروپا د بيا ودانولو له پاره، مارشال پلان د OECD له خوا تطبيق شو، د ستاکهولم (سويډن) کنوانسيون (۱۹۶۰ د جنوري ۴) د آزادي سوداگري د اروپايي ټولني په جوړېدا سلا وکړه او پرېکړه وشوه چې په غرو هېوادونو کې، د بومي توليداتو سوداگري هي ځپول محدوديت نه لري. د مارشال د پلان پای ته رسېدو اروپايي هېوادونه دې ته اړ کړل چې د اقتصادي پرمختگ له پاره، سوداگري راکړه ورکړه پراخه او آسانه کړي. [1]

بايد وويل شي چې د اقتصادي همکاريو او پراختيا د اروپايي ټولني يا OECD، د وزيرانو په هغه غونډه کې چې په کال ۱۹۵۶ کې جوړه شوه، برتانيا د سوداگري د يوې ازادې سيمې د جوړولو وړانديز په ميز کېښود. که څه هم چې دا خبری د فرانسې د مخالفت له امله، په ۱۹۵۸ کې پای ته ورسېدې؛ خو د OECD د نورو غرو هېوادونو وزيرانو پرېکړه وکړه چې د ازاديسوداگري د يوه تړون د لاسليک له پاره به زيار باسي. او همغه و چې دا ارمان په ستاکهولم کې پوره شو او برتانيا، استريا، پرتغال، دنمارک، سويډن، سويتزرلند او ناروي د FETA بنسټ کېښود. ليختن شتاین د ۱۹۶۰ په مې، فنلند په کال ۱۹۶۱ او ايسلند په ۱۹۷۰ کې د ډېټولني غړي شول. په کال ۱۹۷۳ کال کې برتانيا او دنمارک چې د اروپايي ټولني غړيتوب يې تر لاسه کړي و، له دې ټولني څخه ووتل؛ خو د ډېټ وني غرو د آزادي سوداگري په برخه کې، د اروپا له اقتصادي ټولني سره څو تړونونه لاسليک کړل. له ۱۹۶۷ کال راهيسې د آزادي سوداگري د اروپايي ټولني غرو هېوادونو ترمنځ، گمرکي محدوديتونه له منځه لاړل او اوس په خپل منځ کې په ازاده توگه سوداگري کوي. [2]

جوړښت:

شوری: دا د دې ټولني يوازنی اداره کوونکی ارگان دی چې د ټولو غرو هېوادونو د استازي په گډون جوړېږي او پرېکړې د رايو په اتفاق و [3].

۳- د ډېرو سکرو او پولادو اروپايي ټولنه (ECSC) European Coal and Steel Community دا ټولنه د کتاب په پای کې راغلي؛ ځکه چې اوس فعاله نه ده.

[1] سازمانهای بین المللی، داکتر محمد غفوری، ص ۳۴۶-۳۴۷

[2] سازمان های بین المللی محمد، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ص ۲۴۹ ۱۹۷

[3] نړیوال سازمانونه، محمد نظیم سمون، ص ۱۹۷